

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010698
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Hájiček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Hájička a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Janíka o odvolaní, ktoré proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 1T 231/2012 zo dňa 19.novembra 2012 podal Okresný prokurátor v Prievidzi v neprospech obžalovaného D., nar. X.X.XXXX v Bojniciach, trvale bytom v P., T. takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Za podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný D. H.

je v i n n ý, že

dňa 16. septembra 2012 o 00.50 hodine po tom, čo pred barom Matrix v Kanianke, okres Prievidza, pod vplyvom alkoholu rušil s ďalšími osobami nočný pokoj, na čo bol upozornený príslušníkmi Obcej polície Bc. C. R. a D. M., neuposlúchol ich výzvy, aby upustil od konania, vulgárne im nadával a urážal ich, dožadoval sa vykonania dychovej skúšky, následne bol predvedený do susednej budovy Obcej polície na vykonanie dychovej skúšky, po čom ho svedok D. M. vyzval na vykonanie dychovej skúšky, čo obžalovaný odmietol, následne ho poškodený Bc. C. R. vyzval, aby sa posadil na stoličku s tým, že ide vykonať zápisnicu o podaní vysvetlenia ohľadne priestupku rušenia nočného klúdu, z dôvodu, že obžalovaný sa oprel o pult, poškodený Bc. C. R. ho na to upozornil a vtedy obžalovaný chytil poškodeného pod krkom a škrtil ho, čomu sa poškodený bránil a odtláčal obžalovaného od seba, ktorý mu chytil pravú ruku, prudko mu vykrútil prsty pravej ruky, v dôsledku čoho poškodený Bc. C. R. utrpel zranenie - zlomeninu bázy posledného článku 4. prsta pravej ruky a prasknutie šľachy hlbokého ohýbača 4. prsta pravej ruky v oblasti posledného článku s predpokladanou fixáciou po dobu 6 týždňov a narušenia obvyklého spôsobu života v trvaní 8 týždňov, po čom boli voči obžalovanému použité donucovacie prostriedky a bol odovzdaný hliadke Obvodného oddelenia PZ SR Prievidza,

t e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil ním ťažkú ujmu na zdraví

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v znení Zák. č. 262/2011 Z.z.,

a za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 156 ods.3 Tr.zák., s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods.2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Vyššie citovaným rozsudkom bol D. H. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v znení Zákona č. 262/2011 Z.z., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pretože inému ublížil na zdraví a z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. Bol za to odsúdený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor okresnej prokuratúry odvolanie ihneď po jeho vyhlásení a to proti výrokom o vine i treste v neprospech obžalovaného. V písomne odôvodnenom odvolaní uviedol, že súd konanie obžalovaného nesprávne posúdil po právnej stránke, keďže vychádzal z toho, že príslušníci obecnej polície v danej situácii nepoživali ochranu ako verejní činitelia. Je toho názoru, že poškodený Bc. C. R. postupoval v zmysle Základných zásad obecnej polície podľa § 3 ods. 1 písm. a/, d/, f/ a v zmysle Všeobecných oprávnení príslušníkov obecnej polície podľa § 8 ods. 1 ako aj na základe oprávnení daných mu podľa § 10 ods. 1,2 Zák. č. 564/1991 Z.z. Konanie obžalovaného preto malo byť posúdené ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák.. Pritom obžalovaný spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 3 písm. i/, ods. 4 Tr. zák. Aj keď podľa názoru súdu konanie obžalovaného nenaplnilo znaky zločinu útoku na verejného činiteľa, malo by byť posúdené vzhľadom na následok ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,3 písm. c/ Tr. zák. a trest mu mal byť uložený podľa trestnej sadzby v tomto ustanovení uvedenej. Preto prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí stotožnil s podaným návrhom.

Obžalovaný sa verejného zasadnutia nezúčastnil a jeho obhajca navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch, preskúmal i správnosť a zákonnosť konania, ktoré mu predchádzalo a po oboznámení sa s dôkazmi vykonanými pred okresným súdom, odvolaniu prokurátora čiastočne prisvedčil.

Krajský súd sa predovšetkým stotožnil s tým, že poškodeného nie je možno v danej situácii považovať za osobu, na ktorú sa vzťahuje ochrana verejného činiteľa. Z obsahu trestného spisu vyplýva, že obžalovaného príslušníci obecnej polície nepredvádzali do budovy Obecnej polície v súvislosti s vykonávaním úkonov, ktorými by objasňovali okolnosti ich zásahu, resp. objasňovania protiprávneho konania obžalovaného, ale na jeho žiadosť, že chce preukázať, že nie je pod vplyvom alkoholických nápojov. Keď obžalovaný použil voči Bc R. predmetné násilie, bolo to v dôsledku upozornenia na slušné chovanie a je teda zrejmé, že obžalovaný práve v dôsledku toho, poškodeného fyzicky napadol a spôsobil mu uvedené zranenia, teda nie v dôsledku vykonávania služobného zákroku, ale v dôsledku svojej agresivity, vyplývajúcej z jeho povahy. Nie je možno prehliadnuť, že obžalovaný je osobou so sklonsmi k násilnému konaniu.

Okresný súd teda správne po právnej stránke dospel k záveru, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a takto to uviedol v právnej vete, ale nevyjadril to už v samotnej právnej kvalifikácii ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. v zmysle Zák. č. 262/2011 Z.z. účinného od 1.9.2011.

Z uvedených dôvodov krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pri úvahách o treste musel krajský súd prihliadnuť k amnestii prezidenta republiky z 2. januára 2013, v dôsledku čoho vyriešil ako predbežnú otázku vzťah tejto amnestie k predchádzajúcemu odsúdeniu obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 64/2012, právoplatný dňa 4.4.2012. Dospel k záveru, že na toto odsúdenie nie je možno v zmysle čl. I citovanej amnestie prihliadať a na obžalovaného sa hľadí, ako by v predchádzajúcej dobe odsúdený nebol a nie je teda prítomná pri rozhodovaní o treste žiadna priťažujúca okolnosť, ale len jedna poľahčujúca v zmysle § 36 písm. I/ Tr. zák.

Aj napriek vyššie uvedenému vzhľadom ku sklonom obžalovaného k násilnému konaniu, ako vyplýva aj zo správy starostu obce, krajský súd dôsledne zvažoval, aký trest obžalovanému uložiť, aby tak bol v čo najväčšej miere dosiahnutý účel trestu v zmysle zásad uvedených v § 34 Tr. zák. V záujme ochrany spoločnosti, teda občanov riadne si plniacich svoje občianske povinnosti a dôrazného pôsobenia na neho samotného je nutné uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, na druhej strane prihliadajúc na jeho rodinné pomery (zamestnaný otec dvoch detí, aj keď s nimi nežije v jednej domácnosti) krajský súd dospel k záveru, že postačí takýto trest uložený na samej spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Podobne ako okresný súd zaradil krajský súd obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.